तैर्वालिसचिवैः श्रुत्वा मदुत्सृष्टंशापं ॥५६॥ शापमेव हेतूपन्यासपूर्वमाह ॥ वनेइति ॥ फलाद्यभावाय तन्नाशाय जायंते यतोऽतः शपिष्यामि ॥५७॥ अद्य दिवसः अयं दिवसः॥मर्यादा दास्यमानशापस्य ॥ तदेवाह ॥ यमिति ॥ अस्मिअहं यंवानरं वालिसंबंधिनं श्वोद्रष्टा सशैलोभविष्यति ॥ ५८॥५९॥६०॥६१॥ याचतेस्म अयाचत ॥ शापमोक्षमितिशेषः ॥ ६२ ॥ शापधारणेन शापविषयदोषज्ञानेन ॥ ६३ ॥ ६४ ॥ ६५ ॥ अस्थिनिचयः शुष्ककायः ॥ ६६ ॥ इमे विपुलाः विशालमूलस्कंधाः शाखा

नचतैरिहवस्तव्यंश्रुत्वायांतुयथासुखं॥तेपिवायदितिष्ठंतिशपिष्येतानपिध्रुवं॥ ५६॥वनेस्मिन्मामकेनित्यंपुत्रवत्परिरक्षिते ॥ पत्रां
कुरविनाशायफलमूलाभवायच॥ ५७॥ दिवसश्चाद्यमर्यादायंद्रष्टाश्वोस्मिवानरं॥बहुवर्षसहस्राणिसवैशैलोभविष्यति ॥ ५८ ॥
ततस्तेवानराःश्रुत्वागिरंमुनिसमीरितां॥ निश्चक्रमुर्वनात्तस्मात्तान्दृष्ट्वावालिरब्रवीत्॥५९॥ किंभवंतःसमस्ताश्चमतंगवनवासिनः॥
मत्समीपमनुप्राप्ता अपिस्वस्तिवनौकसां॥६०॥ततस्तेकारणंसर्वंतथाशापंचवालिनः॥ शशंसुर्वानराःसर्वेवालिनेहेममालिने॥६१॥
एतच्छ्रुत्वातदावालीवचनंवानरेरितं ॥ समहर्षिंसमासाद्ययाचतेस्मकृतांजलिः ॥६२॥ महर्षिस्तमनादृत्यप्रविवेशाश्रमंप्रति॥
शापधारणभीतस्तुवालीविह्वलतांगतः॥६३॥ ततःशापभयाद्भीतोऋष्यमूकंमहागिरिं॥ प्रवेष्टुंनेच्छतिहरिर्द्रष्टुंवापिनरेश्वर॥६४॥त
स्याप्रवेशंज्ञात्वाहंइदंराममहावनं॥ विचरामिसहामात्योविषादेनविवर्जितः॥६५॥ एषोस्थिनिचयस्तस्यदुंदुभेःसंप्रकाशते॥ वीर्यो
त्सेकान्निरस्तस्यगिरिकूटनिभोमहान्॥६६॥इमेचविपुलाःसालाःसप्तशाखावलंबिनः॥यत्रैकंघटतेवालीनिष्पत्रयितुमोजसा॥६७

वलंबिनः प्रशस्तबहुशाखावंतः ॥ यत्र येषु एकं एककालमेव वाली ओजसा ओजोयुक्तकंपनेन सर्वान्निष्पत्रयितुं पत्रहीनान्कर्तुं घटते चेष्टते तेइमे सप्तसालाइत्यर्थः ॥ अनेन वायोरप्यधिकं बलं सूचितं ॥ नहिवायोर्युगपत्कंपनेन सकलार्द्रपत्रपातनं क्वचिद्दृष्टचरं ॥ कश्चित्तु निष्पत्रयितुं निष्पत्रीकर्तुमित्यर्थः एकं सालं शरेण भित्वा श रोनिष्पत्रंयथागच्छति तथाकर्तुमतिव्यथयितुमितियावत् ॥ सपत्रनिष्पत्रादतिव्यथनइतिशास्त्रात् ॥ अप्राकृतकपित्वाच्च बाणव्यापारस्यापि संभवइतिव्याचख्यौ ॥६७॥